

Магаре-то.

Кога-то са населявала земѣ-тѣ и Богъ развъждалъ различны-тѣ животны; тогава са явило на свѣтъ и магаре-то. Господь му далъ рѣстъ, колко-то на катерицѣ-тѣ. По таѣж причинѣ никой не обръщаль на магаре-то вниманіе, макаръ и да са надувало твърдѣ много. Нему са щѣло да са покаже, нѣ съ какво? Съ такъвъ рѣстъ было му срамота да са яви. Золовило са инди за Бога и поченжло да Го моли за голѣмъ рѣстъ.

— Това не е за търпене, Господи, казва обидено-то магаре. Левове-тѣ, слонове-тѣ и тигрове-тѣ иматъ толкозъ голѣмѣ честь, щото сѣкы говори за тѣхъ; а горко-то магаре нѣма никаквѣ честь и никой не говори за него. Защо си толкозъ немилостивъ къмъ него? Ако бѣше ми далъ рѣстъ, колко-то на едно, теле, азъ щѣхъ да направѣ левове-тѣ и тигрове-тѣ да са не надувать толкози. Сичкыя свѣтъ за мене щеше да говори.

Магаре-то повтаряло тѣзи думы сѣкы день, додѣ-то най-сетнѣ дотегнжло на Бога да го слуша и той са склонилъ да му испълни исканіе-то. Магаре-то станжло едро животно и получило тавъвъ гласъ, щото испоплашило сичкѣ-тѣ горѣ. Тозъ-часъ заговорили за магаре-то: „Какъвъ звѣрь е това? Има ли голѣмы зжбы? Много ли му сѣ рога-та?“ Нѣ какво е излѣз-